

Με λαμπρότητα η χειροτονία του Επισκόπου Δομενίκου Αθηναγόρα στη Βέροια (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Με λαμπρότητα και βυζαντινή μεγαλοπρέπεια πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 18 Οκτωβρίου στον Παλαιό Μητροπολιτικό Ιερό Ναό των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Παύλου και Πέτρου Βεροίας η χειροτονία του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Δομενίκου κ. Αθηναγόρου, τον οποίο εξέλεξε η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, κατά την συνεδρία της 9ης Οκτωβρίου, ως Βοηθό Επίσκοπο παρά τω Σεβασμιωτάτω Μητροπολίτη Βεροίας κ. Παντελεήμονι.

Ιδιαίτερη σημασία για την πόλη της Βέροιας αποτέλεσε το γεγονός ότι η χειροτονία αυτή ήταν η πρώτη εις επίσκοπο χειροτονία της σύγχρονης εκκλησιαστικής ιστορίας της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας.

Στο πολυαρχιερατικό συλλείτουργο προεξήρχε και μίλησε ο Ποιμενάρχης της Ιεράς Μητροπόλεως Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης **Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων**, ο οποίος τέλεσε και την εις επίσκοπο χειροτονία.

Έλαβαν ακόμη μέρος οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες **Σμύρνης κ. Βαρθολομαίος**, εκπρόσωπος της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου, **Διδυμοτείχου κ. Δαμασκηνός, Ξάνθης κ. Παντελεήμων, Λαοδικείας κ. Θεοδώρητος, Σύρου κ. Δωρόθεος, Σερβίων κ. Παύλος, Νεαπόλεως κ. Βαρνάβας, Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος**, ο οποίος χοροστάτησε στον Όρθρο, **Άρτης κ. Καλλίνικος, Κίτρους κ. Γεώργιος, Γρεβενών κ. Δαβίδ, Νέας Κρήνης κ. Ιουστίνος, Τρίκκης κ. Χρυσόστομος, Λαγκαδά κ. Πλάτων**, και οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι **Αμαθούντος κ. Νικόλαος και Τανάγρας κ. Απόστολος**.

Συμπροσευχόμενοι παρέστησαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Γέρων **Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος**

, **Ελασσώνος κ. Χαρίτων, Σισανίου κ. Αθανάσιος** και οι Θεοφιλέστατοι
Επίσκοποι **Αμορίου κ. Νικηφόρος, Ρηγίου κ. Ειρηναίος, Αμφιπόλεως κ.**
Χριστοφόρος, Πολυστύλου κ. Σωφρόνιος και **Διοκλείας κ. Νεκτάριος.**

Ομιλία Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος κατά την χειροτονία

«Χειροτονεῖ σε τῷ Παύλῳ συνέκδημον, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, Λουκᾶ παμμακάριστε», ψάλαμε σήμερα τιμώντας τή μνήμη τοῦ τρίτου τῶν Εὐαγγελιστῶν καί συγγραφέως τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Λουκᾶ.

Δέν ἦταν ἀνθρώπινη ἐπιλογή, δέν ἦταν τυχαία σύμπτωση ἡ συμπόρευση τοῦ ἱατροῦ Λουκᾶ μέ τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπόστολο Παῦλο. Ἦταν ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, ἦταν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία τόν «χειροτόνησε», κατά τή φράση τοῦ ἱεροῦ ὕμνογράφου, συνέκδημο τοῦ Παύλου, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Βεροιέων καί τῆς Ἀποστολικῆς μας Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Καί δέν εἶναι ἀσφαλῶς σύμπτωση ὅτι αὐτήν ἀκριβῶς τήν ἡμέρα τῆς μνήμης ἑνός ἀπό τούς πιό ἀφοσιωμένους συνεργάτες τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ χειροτονεῖ καί ἐσένα, μέ τήν παρουσία καί τή συμμετοχή πλειάδος ἁγίων Ἀρχιερέων, οἱ ὁποῖοι μαζί μέ τούς λοιπούς συναποτελοῦντες τή

σεπτή Ίεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου καί ἀδεία καί εὐλογία τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, σέ ἐξέλεξαν πρό ὀλίγων ἡμερῶν διά τῆς τιμίας ψήφου των Ἐπίσκοπο τῆς πάλαι ποτέ διαλαμπάσης Ἐπισκοπῆς Δομενίκου, γιά νά διακονεῖς τήν Ἱερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας, γιά νά διακονεῖς τήν Ἐκκλησία τήν ὁποία ὁ μέγας ἀπόστολος Παῦλος ἐφύτευσε.

Δέν εἶναι τυχαία ἡ ἐκλογή καί ἡ χειροτονία σου, διότι τίποτε στή ζωή μας καί στή ζωή τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας δέν εἶναι τυχαῖο, ἀλλά εἶναι τό Πνεῦμα καί ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ πού κατευθύνουν τά πάντα στή ζωή μας.

Ξεκίνησες τήν πνευματική σου πορεία πλησίον μου, στήν Ἀποστολική Ἐκκλησία τῆς Θεσσαλονίκης, στόν ναό τοῦ πολιούχου καί προστάτου μας Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, στό φυτώριο τῆς Χριστιανικῆς Καταφυγῆς Νέων, τῆς ὁποίας ὑπῆρξες ἀπό τά πρῶτα μέλη καί στελέχη.

Καί εἶσαι τό δέκατο μέλος της τό ὁποῖο ἀξιῶνεται νά λάβει τή χάρη τῆς Ἀρχιερωσύνης, καθώς ἡ Χριστιανική Καταφυγή προσέφερε στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δέκα Ἀρχιερεῖς πού διακονοῦν ὄχι μόνο τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ἀλλά καί ἄλλα πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα καί Ἐκκλησίες.

Καί ἐάν ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀνταποκρίθηκε στό κάλεσμα ἑνός νέου Μακεδόνο καί ἦλθε στή Θεσσαλονίκη καί τή Βέροια, ἐσύ ἀνταποκρίθηκες στό κάλεσμα τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου καί, ἀφοῦ διακόνησες τήν Ἐκκλησία του στή Θεσσαλονίκη ὡς λαϊκός, ἦλθες ἐδῶ, μαζί μου, πρίν ἀπό τριάντα ἔνα χρόνια γιά νά διακονήσεις ὡς κληρικός, διάκονος καί πρεσβύτερος, τήν Ἀποστολική Ἐκκλησία τῆς Βεροίας, καί νά συμβάλεις συγχρόνως, μαζί μέ ἄλλους ἀδελφούς σου, στήν ἐπανίδρυση τῆς ἱστορικῆς καί πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Παναγίας Δοβρᾶ.

Ὅλα αὐτά τά χρόνια ὁ ἀδελφός Ἀθηναγόρας ἀπέδειξε τόν ἀδαμάντινο χαρακτήρα του, τό ταπεινό του ἦθος.

Ἐργάσθηκες, ἐκοπίασες, ἐμόχθησες, ὑπέμεινες μαζί μου τόν καύσωνα τῆς ἡμέρας καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας, τούς πειρασμούς καί τίς δοκιμασίες πού εἶναι σύμφυτες μέ αὐτήν, ἀλλά καί τή χαρά τῆς πνευματικῆς δημιουργίας καί ἀναδημιουργίας, ἡ ὁποία συνετελέσθη μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τίς πρεσβεῖες τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Παύλου στήν τοπική μας Ἐκκλησία.

Πολιτεύθηκες ἀπό παιδί μέσα στήν ὑπακοή, χωρίς ποτέ νά φέρεις ἀντιρρήσεις στά καθοδηγητικά κελεύσματα τοῦ πνευματικοῦ σου καί Ἐπισκόπου σου. Ἀνέλαβες ἀδιαμαρτύρητα ὅποιο ἔργο σοῦ ἀνέθετα καί εὐρέθης νά ἀξιοποιεῖς τά τάλαντά σου γιά νά διευθετεῖς τίς ἐκκλησιαστικές ὑποθέσεις ἐπιτυχῶς, μέ ζῆλο καί αὐταπάρνηση, ὡς προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Βεροίας καί ὑπεύθυνος γιά τόν περίλαμπρο τοῦτο βυζαντινό ναό, ὡς μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί καθηγούμενος στό Πανελλήνιο Προσκύνημα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ.

Ἐκινεῖσο πάντοτε μέ σοβαρότητα καί ἱεροπρέπεια ἀλλά καί μέ σεμνότητα στίς κοινωνικές σου συναναστροφές. Ἡ σωφροσύνη καί ὁ θεῖος φόβος διακατεῖχαν τόν νοῦ σου, γι' αὐτό καί δέν παρεκτράπης ποτέ οὔτε ἐν ἔργῳ οὔτε ἐν λόγῳ. Οὐδέποτε ἠκούσθη ἐκ τοῦ στόματός σου λόγος ἀπρεπῆς. Ὁ λόγος σου ἦταν πάντοτε «ἅλατι ἡρτυμένος», κατά τόν λόγο τοῦ Παύλου πρὸς τοὺς Κολοσσαεῖς.

Ἡ ἀκεραιότητα τῆς προσωπικότητός σου, ἡ εὐγένεια τῆς ψυχῆς σου, ἡ ἀγαθότητα τῶν λογισμῶν σου, ἡ ἀγνότητα τῆς καρδίας σου, ἡ καταδεκτικότητά σου ἦταν στοιχεῖα πού σέ ἔκαναν σεβαστό στοὺς ἀδελφούς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Παναγίας

Δοβρᾶ, καί γενικά σέ ὅσους σέ γνώρισαν, ἀλλά ἰδιαίτερα στόν λαό τοῦ Θεοῦ.

Ἔργασθηκες μέ ἀγάπη, φιλόανθρωπη προαίρεση καί δικαιοσύνη ὡς ὑπεύθυνος τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, ἀνακουφίζοντας τόν πόνο τῶν ἐνδεῶν κατά δύναμιν. Διακονοῦσες πάντοτε μέ ἀγάπη καί ἀπό ἀγάπη, μέ πιστότητα στήν Ἐκκλησία καί στό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο, καί μέ γνώμονα τήν ὠφέλεια τῶν ἀνθρώπων.

Εὐσχημόνως καί κατά τάξιν φρόντισες ὅλες τίς ἐργασίες ἀλλά καί τίς ἐτοιμασίες γιά τήν ὑποδοχή καί τήν ἀβραμιαία φιλοξενία τῶν ἀμετρήτων προσκεκλημένων καί ἐπισκεπτῶν στά Παύλεια καί στίς πολυάριθμες ἄλλες λατρευτικές καί πολιτιστικές ἐκδηλώσεις.

Ἀνεξίκακος, ἀκενόδοξος, ποτέ δέν ἐπεδίωξες νά ὑποσκελίσεις κάποιον ὥστε νά ἀναδειχθεῖς, ἀποφεύγοντας κάθε ἐπίδειξη τῆς θέσεως ἢ τῶν χαρισμάτων σου. Τό φρόνημα τῆς ὑπακοῆς εἶναι ταπεινό, σταυρικό, γιατί τόν ἄνθρωπο τῆς ὑπακοῆς εἴτε ἐπάνω τόν ὑψώσεις εἴτε στό βάθος τόν κατεβάσεις, εἴτε δεξιά καί ἀριστερά τόν περιφέρεις, θά παραμείνει ταπεινός.

Ἀπό νεαρός ὑπῆρξες τηρητής τῶν θείων ἐντολῶν, ἐραστής τῆς ἀκριβείας τοῦ λειτουργικοῦ τυπικοῦ, εὐσεβής, πιστός, γι' αὐτό κατέστης ἄξιος λειτουργός τῶν ἱερῶν μυστηρίων.

Τίμησες μέ ὅλα τά παραπάνω τόν διάδοχο τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Βεροιέων ἀποστόλου Παύλου, τόν Γέροντα καί Ἐπίσκοπό σου, γι' αὐτό καί σήμερα στόν ναό του συμπαρίσταται καί ἐκεῖνος μαζί μέ τούς λοιπούς Ἀρχιερεῖς, γιά νά θέσουν τάς χεῖρας των ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου καί νά σέ καταστήσουν ἄξιο τῆς Ἀρχιερατικῆς διακονίας.

Τά δοθέντα σοι παρά Θεοῦ τάλαντα φιλοπόνως εἰργάσω καί δέν ἔμεινες ἔξω τοῦ Νυμφῶνος Χριστοῦ. «Ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός», γι' αὐτό καί ὁ Κύριος τοῦ Ἀμπελῶνος, σέ καθιστᾷ πλέον «ἐπὶ πολλῶν», σέ καθιστᾷ μέ τή σημερινή εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία σου συνέκδημο τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὅπως τόν ἅγιο εὐαγγελιστή Λουκᾶ, γιά νά προσφέρεις ἀκόμη περισσότερα ἀπό τή νέα πολυεύθνη θέση σου.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ σέ χειροτονεῖ σήμερα κατόπιν προτάσεως τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, Ἐπίσκοπο Δομενίκου, μιᾶς ἱστορικῆς Ἐπισκοπῆς τῆς δευτέρας Θεσσαλίας καί τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τήν ὁποία ἐκλείσαν πολλοί ἐπιφανεῖς ἱεράρχες, μεταξύ τῶν ὁποίων καί οἱ ἅγιοι Βησσαρίων καί Ἀρσένιος, γιά νά διακονεῖς ὡς βοηθός Ἐπίσκοπος μιᾶς ἱστορικῆς καί ἀποστολικῆς Μητροπόλεως, τῆς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας, τῆς ὁποίας ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι «ὑπέρτιμος καί ἑξαρχος Θετταλίας».

Σεβασμιώτατοι, πατέρες καί ἀδελφοί, «ἰδοῦ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα».

Ἄς εὐχηθοῦμε ὑπέρ αὐτοῦ, ὥστε νά κατέλθει τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τό Πανάγιον, γιά νά λάβει τόν τρίτο καί μείζονα τῆς Ἀρχιερωσύνης βαθμό.

